

Edict

Nichita Stănescu

Pot să fiu uitat, pentru că
nu țin la brațe, pot să-mi lipsească.
Pot fi părăsit, pentru că
nu-mi iubesc picioarele, pot merge
și cu aerul.

Pot fi lăsat singur, pentru că
sangele meu se varsă în mare
oricum.

E loc. Toate coastele s-au ridicat
ca niște bariere.

E lumină destulă. Privirile mele
nu văd decât o singură mască.
Dar ea nu exista încă,
așa ca e loc, e loc, este.